Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2026)0148

Euroopan unionin oikeuden soveltamisen valvonta vuosina 2023, 2024 ja 2025

Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. huhtikuuta 2026 Euroopan unionin oikeuden soveltamisen valvonnasta vuosina 2023, 2024 ja 2025 (2025/2016(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 2 ja 3 artiklan,

– ottaa huomioon 18. joulukuuta 2000 hyväksytyn Euroopan unionin perusoikeuskirjan,

– ottaa huomioon 17. marraskuuta 2017 vahvistetun Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin,

– ottaa huomioon 25. heinäkuuta 2024 annetun komission kertomuksen ”Euroopan unionin lainsäädännön soveltamisen valvonta – Vuosikertomus 2023” (COM(2024)0358),

– ottaa huomioon 21. lokakuuta 2025 annettuun komission kertomukseen (COM(2025)0871) sisältyvän lainsäädännön yksinkertaistamista, täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa koskevan vuotuisen tilannekatsauksen 2025 ja syyskuussa 2025 julkaistut komission jäsenten vuotta 2025 koskevat vuotuiset edistymiskertomukset lainsäädännön yksinkertaistamisesta, täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta,

– ottaa huomioon 23. marraskuuta 2023 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin oikeuden soveltamisen valvonnasta vuosina 2020, 2021 ja 2022[1],

– ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta Euroopan unionin hallinnosta[2] sekä siihen sisältyvän ehdotuksensa Euroopan

---

1 EUVL C, C/2024/4229, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4229/oj.
2 EUVL C 86, 6.3.2018, s. 126.

parlamentin ja neuvoston asetukseksi avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta Euroopan unionin hallinnosta,

– ottaa huomioon 22. marraskuuta 2023 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle digitalisaatiosta ja hallinto-oikeudesta[3],

– ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 tehdyn Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisen toimielinten sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä[4],

– ottaa huomioon 21. toukokuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”Sisämarkkinat: Euroopan kotimarkkinat epävarmassa maailmassa – Strategia sisämarkkinoiden yksinkertaistamiseksi, sujuvoittamiseksi ja vahvistamiseksi” (COM(2025)0500),

– ottaa huomioon 11. helmikuuta 2025 julkaistun tiedonannon ”Yhdessä eteenpäin: rohkeammin, yksinkertaisemmin ja nopeammin toimiva unioni” (COM(2025)0045),

– ottaa huomioon 11. helmikuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”Yksinkertaisemmin ja nopeammin toimiva EU: tiedonanto lainsäädännön täytäntöönpanosta ja yksinkertaistamisesta” (COM(2025)0047),

– ottaa huomioon EU:n lainsäädännön soveltamisen valvontaa koskevista komission työmenetelmistä 14. heinäkuuta 2023 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Stocktaking report on the Commission working methods for monitoring the application of EU law” (SWD(2023)0254),

– ottaa huomioon maaliskuussa 2024 annetun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 28/2024 ”EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon valvonta”,

– ottaa huomioon 28. elokuuta 2025 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon ”Yksinkertaisemmin ja nopeammin toimiva EU”[5],

– ottaa huomioon syyskuussa 2024 julkaistun Mario Draghin raportin ”The future of European Competitiveness – A Competitiveness Strategy for Europe”,

– ottaa huomioon huhtikuussa 2024 julkaistun Enrico Lettan raportin ”Much more than a Market”,

---

3 EUVL C, C/2024/4215, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4215/oj.

4 EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

5 EUVL C, C/2025/4414, 29.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4414/oj.

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon vetoomusvaliokunnan lausunnon,

– ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A10-0037/2026),

A. ottaa huomioon, että SEU 2 artiklan mukaisesti EU:n lainsäädännön perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen; katsoo, että EU:n oikeuden yhdenmukainen, johdonmukainen ja tehokas soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa on tarpeen EU:n tavoitteiden saavuttamiseksi, sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen ylläpitämiseksi; ottaa huomioon, että EU:n ulkoinen uskottavuus riippuu sen kyvystä varmistaa, että näitä arvoja ja periaatteita noudatetaan EU:n sisällä kaikilta osin;

B. ottaa huomioon, että SEU 4 artiklan 3 kohdan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 288 artiklan ja 291 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot kantavat ensisijaisen vastuun unionin oikeuden saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä sen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta oikein, yhdenmukaisesti ja määräajassa; ottaa huomioon, että vilpittömän yhteistyön periaatteeseen sisältyy velvoite tukea EU:ta sen täyttäessä tehtäviään ja pidättäytyä kaikista toimenpiteistä, jotka voisivat vaarantaa EU:n tavoitteiden toteutumisen; katsoo, että EU:n lainsäädäntö on tehokasta vain, jos se ensinnäkin on saatettu ajoissa, kaikilta osin ja tarkasti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja toiseksi jos sitä sovelletaan asianmukaisesti jäsenvaltioiden kansallisissa lainsäädäntökehyksissä, mikä on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että kaikki EU:n kansalaiset hyötyvät EU:n toimintapolitiikoista, myös perusoikeuksiensa suojelusta, ja että yrityksillä on tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla sisämarkkinoilla; katsoo tässä yhteydessä, että unionin oikeuden täytäntöönpano on keskeistä tasapuolisten toimintaedellytysten säilyttämiseksi jäsenvaltioiden välillä;

C. katsoo, että EU:n lainsäädännön laadukkuus, selkeys, johdonmukaisuus ja saatavuus ovat olennaisia edellytyksiä sen asianmukaiselle, tehokkaalle, oikea-aikaiselle ja täydelliselle saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamiselle; toteaa, että monimutkaisuus, päällekkäiset säädökset, toisistaan poikkeavat määritelmät ja moniselitteinen sanamuoto lisäävät viivästysten, toisistaan poikkeavien tulkintojen ja heikon noudattamisen riskiä; katsoo, että EU:n lainsäädäntö olisi laadittava selkeällä, toimivalla ja teknisesti täytäntöönpanokelpoisella tavalla, jotta jäsenvaltiot, kansalaiset ja yritykset voivat ymmärtää ja soveltaa unionin oikeuden mukaisia oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan ja vedota niihin; ottaa huomioon, että kehittynyt teknologia, mukaan lukien tekoäly, luo uusia mahdollisuuksia parantaa lainsäädännön

laatimista, seurantaa, noudattamisen arviointia sekä viestintää kansalaisten ja yritysten kanssa edellyttäen, että sen käyttöä säännellään avoimilla, eettisillä ja tietoturvan takaavilla kehyksillä;

D. ottaa huomioon, että rikkomusmenettelyt yhdessä muiden täytäntöönpanoa ja noudattamista edistävien mekanismien kanssa takaavat, ettei EU:n kansalaisille ja yrityksille aiheudu haittaa unionin säädösten myöhästyneestä tai puutteellisesta saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä tai niiden virheellisestä soveltamisesta jäsenvaltioissa; katsoo, että rikkomusmenettelyjen oikea-aikainen ja johdonmukainen käynnistäminen komissiossa on täydentävä väline, jolla taataan unionin oikeuden noudattaminen; ottaa huomioon, että vuoropuhelu kansallisten viranomaisten kanssa näyttää olevan komission ensisijainen tapa ratkaista rikkomusmenettelyt sen sijaan, että jäsenvaltiot vietäisiin Euroopan unionin tuomioistuimeen, mitä se pitää viimeisenä keinona; ottaa huomioon, että komissio päätti vuonna 2016 asettaa rikkomistapauksia ja valituksia koskevassa työssään etusijalle vakavimmat EU:n oikeuden rikkomiset, jotka vaikuttavat merkittävästi kansalaisten ja yritysten etuihin; ottaa huomioon, että vuosi 2017 oli ensimmäinen vuosi, jolloin komissio sovelsi tätä uutta, kohdennetumpaa lähestymistapaa;

E. toteaa, että julkiset kuulemiset ja vaikutusten ennakko- ja jälkiarvioinnit ovat tietoon perustuvan, tehokkaan, vastuullisen ja avoimen lainsäädännän keskeisiä työkaluja;

F. ottaa huomioon, että parlamentille esitetyt vetoomukset ja valitukset ovat arvokas tietolähde EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon puutteista ja aukoista kansallisella tasolla ja yksi keino valvoa, että EU:n lainsäädäntöä sovelletaan ja että se saatetaan osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä asianmukaisesti kaikilla politiikan aloilla; toteaa, että huomattava osa vetoomuksista koskee EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa, perusoikeuksien suojelua sekä oikeusvaltioperiaatteen ja demokratian kunnioittamista; katsoo, että tämänkaltainen kansalaisten panos tarjoaa arvokasta tietoa EU:n oikeuden soveltamisesta arjessa ja että sitä olisi järjestelmällisesti hyödynnettävä seurantaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevissa käytännöissä;

G. ottaa huomioon, että parlamentille esitetään yhä enemmän vetoomuksia, jotka koskevat lasten ja nuorten oikeuksia ja turvallisuutta digitaalisessa ympäristössä, ja erityisesti seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston vaaraa; toteaa, että vetoomukset koskevat yleisemmin lastensuojelun puutteita, myös verkkoturvallisuutta ja lastensuojelupalvelujen saatavuutta; toteaa, että vetoomuksen esittäjät kiinnittävät usein huomiota siihen, että jäsenvaltioissa on näiden alojen EU:n lainsäädännön täytäntöönpanossa jatkuvia puutteita ja toistuvia rikkomuksia, mikä osoittaa, että tarvitaan tehostettua valvontaa ja oikea-aikaisia jatkotoimia;

H. pitää valitettavana, että komissio ei julkaissut vuosikertomusta EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta vuonna 2024, minkä vuoksi yli 40 vuotta jatkunut vuonna 1983 alkanut käytäntö katkesi;

I. ottaa huomioon, että lainsäädännön yksinkertaistamista, täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa koskevassa komission tilannekatsauksessa 2025 annetaan suuri painoarvo yksinkertaistamiseen liittyville aloitteille; katsoo, että tämän painotuksen vastapainoksi olisi analysoitava yhtä yksityiskohtaisesti täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa; ottaa huomioon, että ilman komission suorittamaa vaikuttavaa ja tehokasta täytäntöönpanon valvontaa sekä muuta valvontaa, rajatylittävä liiketoiminta ja ihmisten, tavaroiden, pääoman ja palvelujen vapaa liikkuvuus EU:ssa voisivat kärsiä vakavasti; katsoo, että komission olisi toteutettava täytäntöönpanon valvontatoimia kaikkien EU:n oikeudessa turvattujen oikeuksien, erityisesti ihmisoikeuksien, takaamiseksi; ottaa huomioon, että EU:n oikeuden tehokkuus ja uskottavuus riippuvat sen kyvystä tuottaa konkreettisia sosiaalisia, ympäristöön liittyviä ja taloudellisia hyötyjä kaikille kansalaisille ja alueille ja varmistaa, että ketään ei jätetä jälkeen EU:n sääntöjen soveltamisessa; pitää periaatetta, jonka mukaisesti komission toimia, myös komission suorittamaa EU:n oikeuden soveltamisen valvontaa, valvotaan parlamentaarisesti, olennaisen tärkeänä, jotta voidaan varmistaa demokraattinen vastuuvelvollisuus EU:n kansalaisia kohtaan ja vahvistaa kansalaisten luottamusta EU:n toimielimiin;

J. toteaa, että päätökseen saatettujen rikkomustapausten määrä laski jyrkästi vuoden 2023 1 030 tapauksesta 535 tapaukseen vuonna 2024; ottaa huomioon, että vireillä olevien tapausten määrä kasvoi 1 461 tapauksesta vuonna 2023 1 493 tapaukseen vuonna 2024; ottaa huomioon, että uusien rikkomustapausten määrä kasvoi vuosien 2023 ja 2024 välillä 528:sta 567:ään; ottaa huomioon, että vuoden 2025 alustavat luvut, jotka kattavat 1. tammikuuta ja 31. heinäkuuta 2025 välisen ajanjakson, osoittavat, että 345 tapausta saatettiin päätökseen ja 1 559 tapausta oli vireillä; ottaa huomioon, että tiedot ovat joko puutteellisia, niitä ei ole vielä saatavilla tai niitä ei ole julkistettu komission verkkosivustolla; ottaa huomioon, että vuosina 2023, 2024 ja 2025 ympäristöala oli johdonmukaisesti se politiikka-ala, jolla rikkomusmenettelyjä oli käynnissä eniten; toteaa, että vuonna 2023 seuraavina tulivat energia ja liikenne; toteaa, että vuonna 2024 seuraavina tulivat oikeus- ja kuluttaja-asiat sekä liikkuvuus ja liikenne; toteaa, että vuonna 2025 seuraavina tulivat oikeus- ja kuluttaja-asioiden sekä energia-asioiden alat;

K. ottaa huomioon, että on myös tapauksia, joissa tietyt jäsenvaltiot rikkovat jatkuvasti EU:n oikeutta ja jättävät järjestelmällisesti panematta täytäntöön unionin tuomioistuimen tuomiot;

EU:n oikeuden seuranta ja soveltamisen valvonta

1. panee merkille komission vuoden 2023 kertomuksen EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta;

2. pitää valitettavana, että komissio ei julkaissut vuosikertomusta EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta vuonna 2024, mikä katkaisi vuonna 1983 aloitetun yli 40 vuotta jatkuneen käytännön; painottaa, että EU:n oikeuden soveltamisen säännöllinen, vuosittainen valvonta on keskeinen keino, jonka avulla komissio voi täyttää tehtävänsä perussopimusten valvojana SEU 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja se auttaa varmistamaan EU:n oikeuden asianmukaisen soveltamisen ja täytäntöönpanon kaikissa jäsenvaltioissa ja valvomaan sitä sekä seuraamaan tällä osa-alueella saavutettua edistystä avoimella tavalla siten, että kaikilla on mahdollisuus perehtyä asiaan; katsoo, että vuotuinen kertomus EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta on ratkaisevan tärkeä väline, jonka avulla voidaan valvoa, että EU:n lainsäädäntö saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön asianmukaisesti, sekä turvata toimielinten välinen tasapaino perussopimusten mukaisesti; korostaa, että parlamentti on pidettävä jatkuvasti tilanteen tasalla ja että se tukeutuu tähän raportointiin sekä toisena lainsäätäjänä että harjoittaessaan SEU 14 artiklan 1 kohdan mukaista komissioon kohdistamaansa poliittista valvontaa varmistaakseen, että komissio käyttää oikeuksiaan asianmukaisesti; korostaa, että on tärkeää varmistaa EU:n oikeuden soveltamisen vuotuinen maakohtainen valvonta, jotta voidaan estää perusoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen loukkaukset, jotka johtuvat noudattamatta jättämisestä; kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota sananvapauteen, tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen, tasa-arvoon ja syrjimättömyyteen, joiden rikkominen voisi vaikuttaa suoraan kansalaisten luottamukseen EU:ta kohtaan; katsoo, että avoin raportointi siten, että tietoa on helposti saatavilla, auttaa pitämään kansalaiset ajan tasalla EU:n oikeuden täytäntöönpanosta ja jättää vähemmän tilaa väärälle tiedolle EU:n toiminnasta; panee huolestuneena merkille, että joidenkin jäsenvaltioiden kansalliset perustuslakituomioistuimet ja ylimmät tuomioistuimet ovat horjuttaneet vakiintunutta käsitystä EU:n oikeuden ensisijaisuudesta; korostaa, että tällaisesta kehityssuunnasta tulisi aina seurata nopeita komission toteuttamia täytäntöönpanon valvontatoimia, myös rikkomusmenettelyjä;

3. panee merkille, että komissio on raportoinnissaan EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta siirtymässä uudenlaiseen malliin, johon kuuluvat sekä kunkin komission jäsenen laatimat vuotuiset edistymiskertomukset lainsäädännön yksinkertaistamisesta, täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta että vuotuinen tilannekatsaus lainsäädännön yksinkertaistamisesta, täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta; suhtautuu myönteisesti vuotuiseen tilannekatsaukseen 2025 ja komission jäsenten vuoden 2025 vuotuisiin edistymiskertomuksiin, jotka kattavat 1. tammikuuta ja

31. heinäkuuta 2025 välisen ajanjakson, ja pitää niitä arvokkaana tietolähteenä EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon tilasta eri aloilla ja eri jäsenvaltioissa; panee merkille, että kaikki nämä raportit on laadittu selkeästi; pitää kuitenkin valitettavana sitä, että analyysissä keskitytään edelleen liian paljon saavutuksiin eikä huomiota kiinnitetä riittävästi yhä ratkaisematta oleviin haasteisiin eikä lainsäädännön täytäntöönpanon systeemisiin puutteisiin; toteaa, että riittämättömät vertailutiedot ja tulossuuntautuneet indikaattorit rajoittavat todellisen edistymisen arviointia ajan mittaan; korostaa, että vuotuisessa tilannekatsauksessa on mentävä kuvailua pidemmälle ja siinä on esitettävä sisällöllinen ja kriittinen arvio EU:n lainsäädännön soveltamiseen ja täytäntöönpanoon liittyvistä systeemisistä haasteista ja puutteista, mukaan lukien puutteiden selkeä ja avoin määritteleminen ja niiden korjaamiseksi suunnitellut toimet; kehottaa komissiota varmistamaan tulevissa tilannekatsauksissa johdonmukaisen lähestymistavan ja sen, että yksinkertaistamista koskevia lukuja tasapainotetaan analysoimalla myös lainsäädännön täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa; kehottaa komissiota harjoittamaan jatkossa perusteellisempaa valvontaa eikä ainoastaan kaavamaista muodollista valvontaa, jossa keskitytään ainoastaan siihen, miten direktiivit on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä; painottaa, että valvonnassa olisi otettava huomioon EU:n oikeuden todellinen tehokkuus sen tavoitteiden saavuttamisen osalta; pyytää komissiota julkistamaan tilannekatsausten laatimisessa käytetyt menetelmät avoimuuden ja tehokkaan parlamentaarisen valvonnan varmistamiseksi; korostaa, että toimielinten välinen toimiva yhteistyö, erityisesti komission ja parlamentin välisen jatkuvan jäsennellyn vuoropuhelun avulla, on tärkeää, jotta voidaan varmistaa täysi avoimuus ja saavutettavuus ja lisätä kertomusten uskottavuutta ja hyödyllisyyttä päätöksentekijöiden ja kansalaisten kannalta;

4. kehottaa lisäämään avoimuutta komission, parlamentin ja neuvoston välisessä yhteistyössä EU:n lainsäädännön täytäntöönpanossa ja noudattamisen valvonnassa muun muassa säännöllisen jäsennellyn vuoropuhelun, järjestelmällisen tietojen jakamisen ja asiaankuuluvien asiakirjojen oikea-aikaisen toimittamisen avulla paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti;

5. pitää valitettavana, että komission vuoden 2023 vuosikertomuksessa EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta sekä sen yksinkertaistamista, täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa koskevassa tilannekatsauksessa ei ole tietoja EU:n keskeisistä poliittisista painopisteistä;

6. korostaa tarvetta vahvistaa ennakkomekanismeja, joilla varmistetaan, että lainsäädäntöehdotuksissa noudatetaan täysin perussopimuksissa vahvistettua toimivallan jakoa, jotta vältetään tilanteet, joissa säädökset, jotka on kaikilta osin hyväksytty tavallisessa lainsäätämisjärjestyksessä ja jotka jäsenvaltiot ovat

vahvistaneet, voidaan myöhemmin kumota, vaikka vain osittainkin, oikeusperustan tai toimivallan perusteella; korostaa, että tehostettu oikeudellinen valvonta lainsäädäntöprosessin kaikissa vaiheissa on olennaisen tärkeää EU:n lainsäädännön vakauden, ennustettavuuden ja uskottavuuden turvaamiseksi; painottaa, että komission on varmistettava järjestelmälliset noudattamista koskevat tarkastukset, jotta estetään EU:n lainsäädännön rikkominen aloilla, jotka eivät kuulu EU:n toimivaltaan, erityisesti arkaluonteisilla aloilla;

7. kehottaa komissiota julkaisemaan vuotuisen avoimuuskertomuksen, jossa käsitellään erityisesti seuranta-, yksinkertaistamis- ja täytäntöönpanon valvontasykliä ja jossa esitetään yksityiskohtaisesti menetelmämuutokset, tietolähteet, kohdatut haasteet ja sidosryhmien ja kansallisten hallintojen kuulemiset;

8. panee merkille komission vuoden 2025 tilannekatsauksessa ja saatavilla olevissa alakohtaisissa edistymiskertomuksissa olevat viittaukset rikkomusmenettelyä edeltävään menettelyyn liittyviin vuoropuheluihin (eli menettelyyn, joka tunnettiin aiemmin nimellä EU Pilot), siihen, miten ne tällä hetkellä toimivat, sekä niiden rooliin ongelmanratkaisun varhaisessa vaiheessa ennen virallisten rikkomusmenettelyjen käynnistämistä; katsoo kuitenkin, että näiden viittausten olisi oltava yksityiskohtaisempia;

9. korostaa, että parlamentin vastaanottamat vetoomukset ovat keskeinen keino tunnistaa EU:n oikeuden täytäntöönpanon puutteita, myös systeemisiä tai rakenteellisia rikkomisia jäsenvaltioissa; kehottaa siksi komissiota varmistamaan, että vetoomuksista saadut tiedot ja havainnot otetaan huomioon ja sisällytetään sen valvonta- ja seurantaprosesseihin; kehottaa komissiota erityisesti toimittamaan yksityiskohtaisia tilastotietoja niiden vetoomusten lukumäärästä, joiden johdosta komissio on ryhtynyt toimiin, mukaan lukien vetoomukset, jotka ovat johtaneet lisätutkimuksiin EU Pilot -prosessien tai rikkomusmenettelyjen kautta;

10. on huolissaan siitä, että lainsäädäntöehdotuksiin ei useinkaan ole liitetty vaikutustenarviointeja, erityisesti kun kyse on lainsäädäntöehdotuksista, joilla saattaa olla merkittäviä vaikutuksia perusoikeuksiin; korostaa, että vaikutustenarvioinnit tekevät EU:n lainsäädännöstä laadukkaampaa ja helpottavat siten sen täytäntöönpanoa sekä parantavat avoimuutta ja vastuuvelvollisuutta EU:n toimielimissä; korostaa, että vaikutustenarviointeja laadittaessa on tärkeää kuulla asiaankuuluvia sidosryhmiä ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä;

11. suosittaa, että komissio ottaa sidosryhmät, kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja riippumattomat asiantuntijat laajasti mukaan EU:n oikeuden täytäntöönpanon valvontaan ja käyttää kaikilta osin hyödyksi niiden asiantuntemusta ja tietämystä paikallisesta täytäntöönpanosta;

12. vahvistaa, että oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen on perusedellytys EU:n oikeuden tehokkaalle täytäntöönpanolle ja yhdenmukaiselle soveltamiselle kaikissa jäsenvaltioissa, ja toteaa, että lainvalvonnalla on keskeinen rooli perusoikeuksien suojelussa; painottaa, että EU:n oikeuden asianmukainen ja yhdenmukainen soveltaminen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aloilla on olennaisen tärkeää perusoikeuksien, keskinäisen luottamuksen ja oikeusvaltioperiaatteen turvaamiseksi kaikkialla EU:ssa; panee huolestuneena merkille jatkuvat puutteet, joita esiintyy keskeisten säädösten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä samoin kuin niiden täytäntöönpanossa; ilmaisee vahvan tukensa oikeusvaltioperiaatetta koskevalle ehdollisuusmekanismille ja kehottaa komissiota soveltamaan sitä johdonmukaisesti, objektiivisesti ja avoimesti; painottaa, että on kiireellisesti lisättävä valvontaa sen osalta, miten jäsenvaltiot noudattavat SEU 2 artiklassa vahvistettuja EU:n perusarvoja eli oikeusvaltioperiaatetta, kansanvaltaa ja ihmisoikeuksien kunnioittamista; korostaa, että SEU 7 artiklassa vahvistettu mekanismi on keskeinen täytäntöönpanon valvontaväline, jos on olemassa selvä vakavan rikkomisen riski; painottaa, että oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen ei koske ainoastaan jäsenvaltioita vaan myös EU:n toimielimiä, joiden olisi kannettava vastuuta perussopimusten noudattamisesta;

13. suhtautuu myönteisesti komission pyrkimyksiin panna täytäntöön rasismin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin 28. marraskuuta 2008 tehty neuvoston puitepäätös 2008/913/YOS[6] sekä digipalvelusäädös[7], jotta varmistetaan vahva oikeudellinen ja institutionaalinen suoja vihapuheelta, syrjinnältä ja väkivallalta niin fyysisessä kuin digitaalisessakin ympäristössä;

14. kehottaa vahvistamaan oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten rajatylittävää yhteistyötä, jotta vakavaa rikollisuutta, korruptiota ja terrorismia voidaan torjua tehokkaasti; kannattaa oikeudellisten välineiden digitalisoinnin jatkamista muun muassa ottamalla sähköisen todistusaineiston ja e-CODEXin käyttöön kaikilta osin; korostaa, että on tärkeää vahvistaa Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) roolia ja operatiivisia valmiuksia;

15. painottaa, että kun komissio valvoo perusoikeuskirjan mukaista perusoikeuksien suojelua, joka vastaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa taattuja

---

6 EUVL L 328, 6.12.2008, s. 55, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/dec_framw/2008/913/oj/fin.

7 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2065, annettu 19. lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

oikeuksia, sen olisi otettava asianmukaisesti huomioon Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö;

16. kannattaa Draghin ja Lettan raporteissa esitettyjä strategisia suosituksia ja korostaa niiden merkitystä EU:n täytäntöönpanovalmiuksien vahvistamisessa, sisämarkkinoiden nykyaikaistamisessa ja EU:n oikeuden johdonmukaisemman ja tulossuuntautuneemman hallinnoinnin varmistamisessa kaikilla politiikka-aloilla;

Rikkomusmenettelyt

17. on erittäin huolissaan komission haluttomuudesta käynnistää rikkomusmenettelyjä Euroopan unionin tuomioistuimessa silloinkin, kun kyse on tapauksista, joissa EU:n oikeuden on rikkominen on ilmeistä ja jatkuvaa; kehottaa komissiota perussopimusten valvojana hyödyntämään kattavasti kaikkia käytettävissä olevia täytäntöönpanon valvontavälineitä, ja toteaa, ettei sen pidä epäröidä käyttää oikeudenkäyntiä keskeisenä täytäntöönpanon valvontavälineenä, jolla voidaan varmistaa EU:n oikeuden noudattaminen ja säilyttää sille kuuluva arvo; pitää valitettavana, että rikkomusmenettelyjen käynnistäminen on edelleen valikoivaa, mikä johtuu komission tavasta priorisoida rikkomuksia, joiden se katsoo vaikuttavan eniten yleiseen etuun ja elinkeinoelämän etuihin[8], ja ilmaisee huolensa siitä, että mahdollisia EU:n oikeuden rikkomisia ei seurata järjestelmällisesti täytäntöönpanon valvontatoimilla; korostaa tehokkaan seurannan ja ennaltaehkäisevien toimien merkitystä sen varmistamiseksi, että kansalaiset eivät joudu vastaamaan kustannuksista, joita aiheutuu EU:n lainsäädännön puutteellisesta saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä tai sen virheellisestä soveltamisesta jäsenvaltioissa;

18. arvostelee sitä, etteivät kriteerit, joita komissio käyttää tiettyjen täytäntöönpanon valvontatoimien asettamiseksi muiden edelle, ole avoimia; kehottaa komissiota hyväksymään ja julkaisemaan avoimet ja objektiiviset kriteerit, joita sovelletaan rikkomustapauksiin, erityisesti kun on kyse sellaisten tapausten valinnasta ja priorisoinnista, joihin liittyy perusoikeuksien, oikeusvaltion periaatteiden tai sisämarkkinasääntöjen vakavaa tai järjestelmällistä rikkomista; korostaa, että prosessissa kauttaaltaan tarvitaan lisää avoimuutta, mikä tarkoittaa myös yleisön oikeutta saada tietoa keskeneräisten menettelyjen vaiheesta, luonteesta ja laajuudesta, menettelyjen tuloksista sekä yleisön panoksesta niin sen osalta, millainen se on ollut, kuin senkin osalta, miten se on otettu huomioon, erityisesti rikkomusmenettelyjen käynnistämisvaiheessa; kehottaa komissiota raportoimaan ennakoivasti ja jatkuvasti

---

8 Komission tiedonanto, annettu 11. helmikuuta 2025, aiheesta ”Yksinkertaisemmin ja nopeammin toimiva EU: tiedonanto lainsäädännön täytäntöönpanosta ja yksinkertaistamisesta” (COM(2025)0047).

tapauksista, joissa se on ryhtynyt toimiin epäiltyjen vakavien rikkomusten johdosta, ja tapauksista, joissa se on päättänyt olla ryhtymättä toimiin;

19. pitää valitettavana, ettei unionin tuomioistuimen tuomioiden noudattamatta jättämisen vuoksi ole juurikaan käynnistetty rikkomusmenettelyjä; kehottaa komissiota käynnistämään johdonmukaisesti näitä menettelyjä tapauksissa, joissa unionin tuomioistuimen tuomiota ei ole pantu täytäntöön, muun muassa esittämällä kiinteämääräisiä hyvityksiä tai uhkasakkoja koskevia pyyntöjä, erityisesti tapauksissa, joissa on kyse EU:n oikeuden järjestelmällisestä rikkomisesta tai unionin tuomioistuimen tuomioiden toistuvasta noudattamatta jättämisestä kyseisessä jäsenvaltiossa;

20. korostaa, että kansalaisten, oikeusalan ammattilaisten tai kansalaisyhteiskunnan järjestöjen tekemät kantelut ja valitukset, jotka koskevat EU:n oikeuden väitettyä rikkomista jäsenvaltioissa, ovat tärkeä tietolähde EU:n oikeuden täytäntöönpanon valvonnassa; kehottaa komissiota varmistamaan sen käsiteltäväksi saatettujen kantelujen asianmukaiset jatkotoimet, joita voivat tarvittaessa olla myös rikkomusmenettelyjen oikea-aikainen käynnistäminen tai selkeä tiedottaminen hakijalle syistä, joiden vuoksi rikkomusmenettelyä ei aloiteta; korostaa lisäksi sellaisten muiden kanavien merkitystä, joiden kautta kansalaiset voivat ilmoittaa hallinnollisesta väärinkäytöksestä, johon jokin EU:n toimielin on syyllistynyt, tai petoksesta, samoin kuin tarvetta vahvistaa Euroopan oikeusasiamiehen ja Euroopan petostentorjuntaviraston taloudellisia resursseja ja henkilöstöä sekä tehostaa mekanismia vetoomusten esittämiseksi Euroopan parlamentille;

21. panee merkille, että parlamentti on vastaanottanut useita vetoomuksia, joissa tuodaan esiin vakavaa huolta lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä erityisesti verkossa ja laajemmin toistuvista tai systeemisistä puutteista lastensuojelua koskevan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanossa; kiinnittää huomiota siihen, että komissio jatkoi vuosina 2023 ja 2025 rikkomismenettelyjä 18:ta jäsenvaltiota vastaan, koska ne olivat saattaneet lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumisesta annetun direktiivin 2011/93/EU[9] virheellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja huomauttaa, että vain kahdeksan näistä menettelyistä on saatettu päätökseen; vaatii komissiota asettamaan etusijalle tähän liittyvän lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan ja varmistamaan, että epäiltyä noudattamatta jättämistä koskevien vetoomusten johdosta toteutetaan nopeasti ja tehokkaasti jatkotoimia, koska kyse on

---

[9] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/93/EU, annettu 13. joulukuuta 2011, lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta (EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/93/oj).

lapsista, jotka ovat erityisen haavoittuvassa asemassa; kannustaa tässä yhteydessä komissiota käyttämään kaikkia käytettävissä olevia menettelyllisiä ja oikeudellisia keinoja varmistaakseen, että lasten seksuaalista hyväksikäyttöä koskeva EU:n lainsäädäntö pannaan täytäntöön kokonaisuudessaan ja tehokkaasti;

22. panee huolestuneena merkille, että eräissä jäsenvaltioissa ennakkoratkaisumenettelyn soveltaminen on uhattuna ja tämä koskee myös tuomareiden valtuuksia pyytää ennakkoratkaisuja; korostaa, että tällaiset esteet heikentävät EU:n oikeuden asianmukaista täytäntöönpanoa kyseisissä jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota hyödyntämään kaikin tavoin asiaankuuluvia välineitä sen varmistamiseksi, että ennakkoratkaisumenettelyä noudatetaan kokonaisuudessaan;

23. kehottaa komissiota hyödyntämään tehokkaasti oikeudenkäyntiä edeltävää vaihetta ja pitämään mielessä, että tavoitteena on varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat EU:n oikeudesta johtuvia velvoitteita mahdollisimman nopeasti; kehottaa komissiota ottamaan nopean ratkaisun ja täytäntöönpanon valvonnan varmistamiseksi käyttöön aikarajan rikkomusmenettelyä edeltävälle vuoropuhelulle, joka tunnettiin aiemmin EU Pilot -menettelynä; suosittaa, että vastuuvelvollisuuden ja oikea-aikaisen ratkaisun varmistamiseksi näistä epävirallisista vuoropuheluista annetaan yksityiskohtaisempaa ja helpommin saatavilla olevaa tietoa, mukaan lukien ennakoidut aikataulut ja odotetut tulokset;

EU:n oikeuden täytäntöönpano

24. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan jäsenneltyä yhteistyötä ja varhaisvaroitusmekanismeja, joiden avulla voidaan havaita ongelmat lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä tai sen täytäntöönpanossa ennen kuin viralliset rikkomusmenettelyt ovat tarpeen; kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita pitämään tiukasti kiinni määräajoista, joita sovelletaan saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä, noudattamaan komission antamia ohjeita, osallistumaan aktiivisesti ja kaikilta osin täytäntöönpanoa koskeviin vuoropuheluihin sekä ilmoittamaan komissiolle hyvissä ajoin mahdollisista esteistä ja ongelmista, joita ilmenee saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanossa, jotta vältetään viivästykset, virheet ja mahdolliset seuraamukset; kehottaa antamaan lisätukea jäsenvaltioiden hallinnollisten ja teknisten valmiuksien kehittämiseen tältä osin; pitää valitettavana, että jotkin jäsenvaltiot joko raportoivat liian myöhään tai eivät raportoi lainkaan ongelmista, jotka liittyvät lainsäädännön saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja/tai sen täytäntöönpanoon, mikä aiheuttaa viivästyksiä, jotka vaikuttavat kielteisesti EU:n kansalaisiin ja yrityksiin; muistuttaa, että jäsenvaltiot osallistuvat lainsäädäntömenettelyyn toisena lainsäätäjänä toimivan neuvoston välityksellä; korostaa, että EU:n

oikeuden täytäntöönpanon puutteellinen valvonta heikentää ihmisten käsitystä EU:sta ja sen kyvystä saada aikaan tuloksia;

25. suhtautuu myönteisesti täytäntöönpanovuoropuhelujen käyttöönottoon uutena välineenä, jolla tuetaan sitä, että jäsenvaltiot noudattavat EU:n lainsäädäntöä; painottaa, että on tärkeää luoda selkeä, avoin ja osallistava prosessi sidosryhmien tunnistamiseksi, valitsemiseksi ja osallistamiseksi näihin vuoropuheluihin kaikissa EU:n jäsenvaltioissa; panee huolestuneena merkille, että alue- ja paikallisviranomaisten osallistuminen täytäntöönpanovuoropuheluihin on edelleen vähäistä; korostaa, että sidosryhmien mielekäs osallistuminen on olennaisen tärkeää täytäntöönpanotoimien laadun, legitimiteetin ja tehokkuuden parantamiseksi;

26. panee merkille, että sisämarkkinoiden tulostaulun mukaan sisämarkkinadirektiivien saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä viivästyy EU:ssa tällä hetkellä keskimäärin 11,9 kuukautta, mikä tarkoittaa, että jäsenvaltiot ylittävät lähes vuodella EU:n direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä säädetyn määräajan;

27. on huolissaan siitä, että monet unionin säädökset sisältävät viittauksia teknisiin standardeihin ja delegoituihin säädöksiin tai täytäntöönpanosäädöksiin, jotka ovat vielä valmisteluvaiheessa, kun perussäädökset hyväksytään, minkä vuoksi jäsenvaltioiden on vaikea saattaa niitä kaikkia osaksi kansallista lainsäädäntöään säädetyssä määräajassa;

28. panee huolestuneena merkille huhtikuussa 2025 käyttöön otetun uuden Europa-täytäntöönpanoalustan rajoitteet, ja toteaa, että alustalle on tarkoitus keskittää tiedot komission suorittamista täytäntöönpanon valvontatoimista, rikkomustapauksista, direktiivien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja rikkomusmenettelyä edeltävästä vuoropuhelusta, joka tunnettiin aiemmin EU Pilot -menettelynä; huomauttaa, että alustan potentiaalista huolimatta siellä on pääasiassa taulukkomuodossa esitettyjä tietoja ja sitä olisi parannettava, jotta voidaan tarjota avoimesti olennaista tietoa meneillään olevista tai päätökseen saatetuista menettelyistä ja asettaa saataville kattavia laadullisia analyyseja esitetyistä tiedoista; panee merkille, että alustalla esitetyt tiedot tulevat pääasiassa jäsenvaltioilta, ja toteaa, että niihin tutustumalla on mahdollista saada yleiskuva kansallisista täytäntöönpanotoimista; pitää valitettavana, että ei ole olemassa säädöksittäin järjestettyä rakennetta, joka mahdollistaisi selkeämmän käsityksen saamisen täytäntöönpanovaiheesta, siihen liittyvistä haasteista sekä jäsenvaltioiden säädöksiä täytäntöön pannessaan kohtaamista haasteista; katsoo, että tällaisen analyyttisen lähestymistavan kehittäminen lisäisi merkittävästi avoimuutta ja helpottaisi näyttöön perustuvaa täytäntöönpanon arviointia kaikkialla EU:ssa; kehottaa komissiota tehostamaan

alustan toimintaa ja parantamaan siellä olevaa sisältöä, jotta alustaa voidaan hyödyntää erinäisten toimintojen toteuttamiseen avoimesti ja helposti, mukaan lukien vertailut ja yhteenvedot tietyissä tapauksissa, ja jotta siitä tulee hyödyllinen väline lainsäätäjille, oikeusalan toimijoille ja kansalaisille, jotka etsivät tietoa siitä, miten EU:n lainsäädäntöä noudatetaan käytännössä;

29. painottaa, että vastuuvelvollisuuden ja kansalaisten luottamuksen kannalta on tärkeää julkaista tiedot, jotka koskevat saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, samoin kuin rikkomistapauksia koskevat tiedot avoimesti ja ajoissa; kehottaa komissiota asettamaan tällaiset tiedot saataville avoimessa ja käyttäjäystävällisessä muodossa ja helpottamaan vertailua jäsenvaltioiden ja politiikka-alojen välillä; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon seurannassa käytettävät välineet ja tietokannat ovat riittävän avoimia, muassa asettamalla menetelmiä koskevat huomautukset, tiedonkeruukriteerit ja indikaattoreiden selitykset julkisesti saataville; korostaa, että avoimuus on olennaisen tärkeää, jotta kansalaiset, tutkijat ja EU:n toimielimet voivat harjoittaa mielekästä valvontaa;

30. korostaa, että kansalaisten ja yritysten kannalta on tarpeen lisätä avoimuutta, kun kyse on EU:n oikeuden mukaisista oikeuksista ja mekanismeista, joita on käytettävissä, jos näitä oikeuksia loukataan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan kantelu- ja valitusmenettelyille lisää näkyvyyttä ja parantamaan mahdollisuuksia turvautua niihin, myös hyödyntämällä nykyaikaistettuja digitaalisia välineitä ja monikielisiä tietoportaaleja;

31. kehottaa komissiota tehostamaan ja nykyaikaistamaan sen harjoittamaa asetusten soveltamisen valvontaa, sillä niillä on yhä suurempi merkitys EU:n tärkeimpänä lainsäädäntövälineenä; panee merkille asetusten soveltamiseen liittyvät haasteet, joista ovat osoituksena puutteet komission toimittamissa tiedoissa, erityisesti kattavuuden, saatavuuden ja johdonmukaisuuden osalta; pyytää komissiota raportoimaan, miten sen valvontatoimet ja -käytännöt on mukautettu asetusten soveltamiseen ja suosituksiin, jotka se on antanut EU:n lainsäädännön soveltamisen valvontaa koskevista komission työmenetelmistä laatimassaan tilannekatsauksessa;

32. suosittaa, että toisen tason lainsäädäntöä eli delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä käytettäisiin nykyistä kurinalaisemmin ja rajoitetummin joko siten, että niillä täsmennetään lainsäädännön muita kuin keskeisiä osia tai niiden soveltamisala rajoitetaan aidosti teknisiin kysymyksiin, joista on tarpeen säätää ensimmäisen tason lainsäädännön soveltamiseksi; korostaa, että toisen tason säädöksiin on sovellettava avoimia menettelyjä, niiden on sisällettävä selkeät aikataulut, niissä on annettava riittävästi aikaa lainsäätäjien suorittamalle merkitykselliselle ja tehokkaalle valvonnalle ja ne on julkaistava riittävän ajoissa, jotta sidosryhmät voivat valmistautua niiden noudattamiseen, ja että tällaiset toimenpiteet olisi

mahdollisuuksien mukaan asetettava saataville ennen ensimmäisen tason lainsäädännön voimaantuloa tai samanaikaisesti sen kanssa oikeusvarmuuden ja täytäntöönpanokelpoisuuden varmistamiseksi;

33. korostaa jäsenvaltioiden ja EU:n oikeusviranomaisten keskeistä roolia vankan oikeuskäytännön luomisessa ja siten oikeusvarmuuden säilyttämisessä kaikkialla EU:n yhteiskunnassa ja EU:n markkinoilla; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää sekä säilyttää oikeuslaitoksen riippumattomuus että osoittaa oikeusviranomaisille kunnolliset taloudelliset ja henkilöresurssit;

34. korostaa, että tietyissä jäsenvaltioissa, joissa on liittovaltiojärjestelmä tai alueellinen järjestelmä, saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattaa edellyttää useita lainsäädäntöprosesseja ja eri hallinnon tasojen osallistumista;

35. korostaa, että on tärkeää tiivistää oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten rajatylittävää yhteistyötä, jotta vakavaa rikollisuutta, korruptiota ja terrorismia voidaan torjua tehokkaasti, erityisesti vahvistamalla EPPOn roolia ja operatiivisia valmiuksia;

36. kannattaa oikeudellisten välineiden digitalisoinnin jatkamista erityisesti rajatylittävissä menettelyissä, kuten sähköisen todistusaineiston järjestelmässä ja e-CODEX-järjestelmässä, jotta voidaan nopeuttaa oikeudellista päätöksentekoa luotettavalla tavalla;

Yksinkertaistaminen

37. painottaa, että EU:n lainsäädännön yksinkertaistamista ei saa sekoittaa sääntelyn purkamiseen; korostaa, että komission yksinkertaistamistoimia, joissa eri säädöksiä käsitellään yhtenä kokonaisuutena, ei pitäisi missään tapauksessa toteuttaa automaattisesti ja että niistä on tarvittaessa tehtävä perusteelliset vaikutustenarvioinnit ja järjestettävä merkityksellisiä sidosryhmien kuulemisia; tähdentää, että oikeudellisia tekstejä ja menettelyjä virtaviivaistamalla voidaan parantaa selkeyttä, oikeusvarmuutta ja hallinnollista tehokkuutta; muistuttaa, että laadukas, selkeä ja yhtenäinen EU:n lainsäädäntö on olennainen edellytys sille, että jäsenvaltiot voivat saattaa sen vaikuttavasti, asianmukaisesti ja yhdenmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään siten, että säilytetään keskeiset poliittiset tavoitteet ja suojatoimet; korostaa, että tällaisen yksinkertaistamisen tavoitteena on oltava teknisen monimutkaisuuden vähentäminen, sääntelyn päällekkäisyyksien poistaminen, toisiinsa liittyviä aloja koskevissa säädöksissä vahvistettujen määritelmien ja menettelyjen yhdenmukaistaminen ja täytäntöönpanon teknisen toteutettavuuden takaaminen kansallisessa lainsäädännössä; pitää tärkeänä sitä, että lainsäädäntövälineet ovat johdonmukaisia, jotta voidaan välttää mutkikkuutta lisääviä ja tehokasta täytäntöönpanoa heikentäviä päällekkäisyyksiä ja ristiriitaisuuksia; korostaa, että hallinnollisen taakan vähentäminen on erottamaton osa pyrkimyksiä huolehtia

saavutettavuudesta, joka voidaan toteuttaa tehokkaasti hyvin suunnitelluilla digitaalisilla välineillä, jotka ovat yksinkertaisia ja kaikille käyttäjille soveltuvia;

38. panee merkille, että vuonna 2023 kaikkiaan 130:stä tavallisesta lainsäätämismenettelystä 59 julkistettiin ilman vaikutustenarviointia ja vuonna 2024 kaikkiaan 31:stä tavallisesta lainsäätämismenettelystä 26 julkistettiin ilman vaikutustenarviointia; panee lisäksi huolestuneena merkille, että komissio julkisti 1. joulukuuta 2024 ja 26. syyskuuta 2025 välisenä aikana 80 tavallista lainsäätämismenettelyä, joista vain 18:n tukena oli yhteensä 12 vaikutustenarviointia; kehottaa tekemään vaikutustenarvioinnin kaikista säädöksistä; pitää valitettavana, että useista poliittisesti arkaluontoisista ehdotuksista ei tehty vaikutustenarviointia;

39. panee merkille komission vuoden 2025 työohjelmassaan asettamat taakan vähentämistä koskevat tavoitteet; suhtautuu myönteisesti komission suunnitelmiin tehdä EU:n lainsäädäntöä koskevia stressitestejä ja tilannearviota sen varmistamiseksi, että lainsäädännöllä saavutetaan tehokkaasti sille asetetut poliittiset tavoitteet; muistuttaa tässä yhteydessä, että lainsäädännön järjestelmällinen arviointi on tärkeää komission paremman sääntelyn välineistöön sisältyvän näyttöön perustuvan päätöksenteon kannalta; kehottaa antamaan jollekin tietylle komission jäsenelle tarvittavat valtuudet, resurssit ja analyyttiset välineet tämän työn johtamiseksi ja sen varmistamiseksi, että kaikki säädökset ovat oikeasuhteisia, täytäntöönpanokelpoisia ja tarkoituksenmukaisia;

40. nostaa esiin tapaukset, joissa säädöstä ei ole koskaan sovellettu; kehottaa komissiota seuraamaan tällaisia tapauksia säännöllisesti, arvioimaan soveltamisen laiminlyönnin syitä, päättämään, onko säädöksiä yksinkertaistettava, ja esittämään ehdotuksia niiden muuttamiseksi;

41. muistuttaa, että EU:n lainsäädäntö perustuu toimielinten väliseen tasapainoon lainsäätäjien kesken sekä yhteiseen sitoutumiseen avoimeen yhteistyöhön koko lainsäädäntösyklin ajan; toteaa, että tämä on otettava huomioon monivuotisten painopisteiden asettamisessa tai tarkastelussa sekä vuotuisia toimielinten välisiä painopisteitä koskevassa vuotuisessa yhteisessä julistuksessa; arvostelee voimakkaasti komission viimeaikaista käytäntöä peruuttaa lainsäädäntöehdotuksia, erityisesti niitä, joista käydään jo kolmikantaneuvotteluja, ilman riittäviä perusteluja, koska tällaiset toimet heikentävät toimielinten välisen yhteistyön uskottavuutta ja demokraattista vastuuvelvollisuutta; muistuttaa, että kaikki komission aikomukset peruuttaa vireillä olevat säädökset, joista on ilmoitettu sen vuotuisissa työohjelmissa, on perusteltava asianmukaisesti, sillä se mahdollistaa EU:n lainsäätäjien asianmukaisen kuulemisen; toteaa, että asianmukaisen kuulemisen puuttuminen vaarantaa EU:n toimielinten oikeuksien tasapainoisen

käytön, luo oikeudellista epävarmuutta yrityksille ja heikentää tavallisten ihmisten luottamusta EU:n lainsäädäntään; kehottaa siksi komissiota huomioimaan Euroopan parlamentin ja neuvoston kaikin tavoin jo varhaisessa vaiheessa ja koko mahdollisen peruuttamismenettelyn keston ajan ja tekemään ennen mahdollista kumoamista perusteellisia, näyttöön perustuvia vaikutustenarviointeja ottaen kattavasti huomioon hyödyt ja kustannukset, mukaan lukien noudattamatta jättämisen ja toimimatta jättämisen kustannukset;

42. suosittaa, että komissio esittäisi suosituksista komissiolle digitalisaatiosta ja hallinto-oikeudesta 22. marraskuuta 2023 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman mukaisesti lainsäädäntöä, jolla kodifioidaan hallinnollisia menettelyjä koskevat vähimmäisvaatimukset kaikissa jäsenvaltioissa; korostaa, että tällaisella lainsäädännöllä olisi edistettävä oikeudenmukaisuutta, avoimuutta ja digitalisaatiota EU:n julkishallinnossa, mukaan lukien takeet tekoälyn vastuullisesta käytöstä päätöksenteossa;

43. kehottaa yksinkertaistamaan merkittävästi EU:n rahoituksen saajien hallinnollisia velvoitteita sen varmistamiseksi, että EU:n varoja käytetään asianmukaisesti ja tehokkaasti, erityisesti käyttämällä laajemmin tulosperusteisia raportointimalleja, vähentämällä tarkastusmenettelyjen päällekkäisyyttä ja tekemällä selkeän oikeudellisen eron tahattomien virheiden ja tahallisten petosten välillä; pitää valitettavana, että vuoden 2023 loppuun mennessä vain noin kolmannes elpymis- ja palautumistukivälineen kokonaisvaroista oli maksettu jäsenvaltioille ja että seitsemän jäsenvaltiota ei ollut saanut elpymis- ja palautumistukivälineestä lainkaan varoja välitavoitteiden ja tavoitteiden tyydyttävän saavuttamisen perusteella vuoden 2023 loppuun mennessä, koska kaikkia sovittuja välitavoitteita ei ollut saavutettu[10]; korostaa, että liiallinen hallinnollinen taakka sekä hallinnollisiin valmiuksiin ja kansallisen tason monimutkaisiin sääntöihin liittyvät ongelmat heikentävät mahdollisuuksia saada EU:n rahoitusta ja EU:n tukipolitiikkojen uskottavuutta;

44. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta yhdistää nykyinen ja tuleva digitaalialan lainsäädäntö, mukaan lukien kyberturvallisuuskehykset, yhdeksi johdonmukaiseksi digitaaliseksi säännöstöksi; suosittaa, että tällaiseen välineeseen sisällytetään yhdenmukaistetut määritelmät, yhtenäiset raportointivelvoitteet ja selkeät ohjeet sekä julkisille että yksityisille toimijoille oikeudellisen johdonmukaisuuden ja vaatimustenmukaisuuden parantamiseksi digitaalisilla sisämarkkinoilla;

---

10 Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus 13/2024: ”Elpymis- ja palautumistukivälineen varojen käyttö – Toimenpiteiden loppuun saattamiseen ja siten myös elpymis- ja palautumistukivälineen tavoitteiden saavuttamiseen liittyy edelleen viivästyksiä ja riskejä”, Euroopan unionin julkaisutoimisto, 2024.

Alakohtaiset näkökohdat

45. toteaa, että kaupan alalla on ensiarvoisen tärkeää vahvistaa selkeät soveltamispäivät, kun on kyse säädöksistä, joiden soveltamispäivää lykätään; muistuttaa, että tällaisten säädösten tehokasta ja yhdenmukaista täytäntöönpanoa varten tarvittavien komission ohjeiden olisi luotava selkeyttä ja oikeusvarmuutta eivätkä ne saisi heikentää perussäädöksen keskeistä sisältöä ja tarkoitusta; pitää tässä yhteydessä erittäin valitettavana EU:n toimijoihin ja EU:n kansainvälisiin kumppaneihin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia, jotka aiheutuvat toistuvista viivästyksistä ja epäselvyyksistä EU:n lainsäädännön ja kansainvälisten sopimusten, joissa EU on osapuolena, mukaisissa soveltamis- ja siirtymäajoissa, ja toteaa niiden myös heikentävän EU:n uskottavuutta maailmanlaajuisesti;

46. pitää työllisyyden alalla myönteisenä Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiota[11], jossa suurelta osin vahvistettiin riittäviä vähimmäispalkkoja koskevan puitedirektiivin pätevyys[12]; kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä saattaneet direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään säädetyssä määräajassa, tekemään niin viipymättä; kehottaa komissiota pysymään valppaana ja toteuttamaan kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että direktiivi saatetaan kokonaisuudessaan ja oikea-aikaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan tehokkaasti täytäntöön; tukee komission sitoutumista rikkomusmenettelyä edeltävään vuoropuheluun työterveyden ja -turvallisuuden alalla, mikä helpottaa kansallisia lainsäädäntömuutoksia, joilla pyritään vahvistamaan ja yhdenmukaistamaan työntekijöiden suojelun vähimmäistasoa ja siten turvaamaan työntekijöiden oikeudet ja edistämään tasapuolisia toimintaedellytyksiä kaikkialla EU:ssa; pitää valitettavana, että useat jäsenvaltiot ovat saattaneet tietyt direktiivit vain osittain osaksi kansallista lainsäädäntöään;

47. pitää ympäristöalalla myönteisenä ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arviointia; kehottaa komissiota julkaisemaan kullekin jäsenvaltiolle ja politiikka-alalle vuotuiset täytäntöönpanon tulostaulut, joissa on koneellisesti luettavia vertailukelpoisia indikaattoreita ja tapausten tilaa koskevaa metadataa ja joihin on integroitu Euroopan ympäristökeskuksen ja Euroopan kemikaaliviraston data-aineistoja ja jotka mahdollistavat suuntausten analysoinnin ja vertailukehittämisen; huomauttaa, että vuoden 2025 ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arvioinnin mukaan EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon laiminlyönnistä aiheutuvat

---

11 Unionin tuomioistuimen tuomio 11. marraskuuta 2025, Tanska v. parlamentti ja neuvosto, asia C-19/23, ECLI:EU:C:2025:865.

12 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2041, annettu 19. lokakuuta 2022, riittävistä vähimmäispalkoista Euroopan unionissa (EUVL L 275, 25.10.2022, s. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2041/oj).

kustannukset ovat 180 miljardia euroa vuodessa, kun taas täytäntöönpanovajeen umpeen kurominen edellyttäisi 122 miljardia euroa vuodessa, mikä osoittaa, että tehokkaassa täytäntöönpanossa on pikemminkin kyse järkevistä investoinneista kuin kustannuksista; korostaa, että 2. huhtikuuta 2025 ympäristölainsäädännön alalla oli käynnissä 309 rikkomusmenettelyä, joista 45 prosenttia koski saastumista ja vesihuoltoa, 24 prosenttia jätehuoltoa, 24 prosenttia luontoa ja biologista monimuotoisuutta ja 7 prosenttia hallintoa; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan lupamenettelyihin, tarkastuksiin ja seurantaan liittyviä hallinnollisia valmiuksiaan, ottamaan käyttöön digitaalisia lupa- ja täytäntöönpanovälineitä ja varmistamaan, että ympäristöä koskevat tiedot ovat avoimesti saatavilla näyttöön perustuvaa päätöksentekoa ja kansalaisvalvontaa varten; panee huolestuneena merkille, että täytäntöönpanosäädösten ja delegoitujen säädösten määrän lisääntyminen voi heikentää oikeudellista selkeyttä ja oikea-aikaista noudattamista viranomaisten ja vastuunkantajien kannalta; korostaa, että yksinkertaistamisella olisi lisättävä selkeyttä ja varmuutta heikentämättä ympäristönsuojelunormeja; kehottaa komissiota liittämään yksinkertaistamisaloitteisiin vaatimusten noudattamista koskevia vaikutustenarviointeja ja ohjeita alan toimijoille; kehottaa mukauttamaan EU:n rahoituksen täytäntöönpanon painopisteisiin kohdentamalla tukea ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arvioinnissa havaittujen ympäristövaatimusten noudattamiseen liittyvien puutteiden korjaamiseen ja poistamalla asteittain ympäristön kannalta haitalliset tuet; kehottaa komissiota harkitsemaan oikeasuhteisia ja kohdennettuja ehtoja, jos jatkuva noudattamatta jättäminen heikentää EU:n tavoitteita;

48. panee tyytyväisenä merkille, että komissio on käynnistänyt rikkomusmenettelyä edeltävät vuoropuhelut jäsenvaltioiden kanssa, erityisesti niiden jäsenvaltioiden kanssa, jotka eivät toimittaneet päivitettyjä kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnoksia kaudelle 2021–2030 ajoissa, mutta pitää valitettavana, että vaatimusten noudattamiselle ja jatkotoimille jäsenvaltioissa ei ole vahvistettu yksityiskohtaisia aikatauluja; korostaa, että on tärkeää virtaviivaistaa EU:n ilmasto- ja ympäristölainsäädännön, myös 55-valmiuspaketin ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman, täytäntöönpanoa; kehottaa yhdennettyyn seurantaan, parempiin täytäntöönpanomekanismeihin ja EU:n ilmastotavoitteiden ja kansallisten strategioiden tiiviimpään yhteensovittamiseen, jotta voidaan varmistaa EU:n ympäristösitoumusten oikea-aikainen ja johdonmukainen täytäntöönpano;

49. toteaa, että äskettäin hyväksytyn lainsäädännön, kuten uudelleenlaaditun energiatehokkuusdirektiivin[13], uusiutuvan

---

13 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/1791, annettu 13. syyskuuta 2023, energiatehokkuudesta ja asetuksen (EU) 2023/955 muuttamisesta (EUVL L 231, 20.9.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj).

energian direktiivin[14], sähkömarkkinoiden rakennetta koskevan paketin ja rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin[15], oikea-aikainen ja tehokas täytäntöönpano on olennaisen tärkeää, jotta voidaan saavuttaa EU:n vuoden 2030 ilmasto- ja energiatavoitteet sekä varmistaa täysin yhdennetyn ja yhteenliitetyn energiaunionin toteuttaminen Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista annetun asetuksen (EU) 2022/869[16], mukaan lukien sen tuleva tarkistaminen, ja energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta annetun asetuksen (EU) 2018/1999[17] mukaisesti; korostaa, että jatkuvat esteet, kuten pitkät ja monimutkaiset hallinnolliset menettelyt, riittämätön digitalisaatio, lupa- ja sääntelyviranomaisten hallinnollisten valmiuksien puute sekä epäjohdonmukainen tai viivästynyt saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltioissa, haittaavat edelleen EU:n energialainsäädännön yhdenmukaista soveltamista, viivästyttävät energiainfrastruktuurin ja yhteenliitäntöjen nykyaikaistamista ja haittaavat energian sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa;

50. pitää valitettavana, että täytäntöönpanon valvonta energia-alalla muodostaa edelleen merkittävän osan rikkomusmenettelyistä, mikä johtuu pääasiassa EU:n lainsäädännön puutteellisesta tai virheellisestä saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä; korostaa, että puutteet asetuksen (EU) 2022/869 ja asetuksen (EU) 2018/1999 energiainfrastruktuuria ja yhteenliitäntöjä koskevien

---

14 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/2413, annettu 18. lokakuuta 2023, direktiivin (EU) 2018/2001, asetuksen (EU) 2018/1999 ja direktiivin 98/70/EY muuttamisesta uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisen osalta sekä neuvoston direktiivin (EU) 2015/652 kumoamisesta (EUVL L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

15 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1275, annettu 24. huhtikuuta 2024, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L, 2024/1275, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj).

16 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/869, annettu 30. toukokuuta 2022, Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista, asetusten (EY) N:o 715/2009, (EU) 2019/942 ja (EU) 2019/943 ja direktiivien 2009/73/EY ja (EU) 2019/944 muuttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 347/2013 kumoamisesta (EUVL L 152, 3.6.2022, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj).

17 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11. joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

säännösten täytäntöönpanossa viivästyttävät entisestään kansallisten energiajärjestelmien integrointia ja heikentävät EU:n energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamista; kehottaa komissiota varmistamaan johdonmukaisemman lähestymistavan rikkomusmenettelyjen, asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisen seurannan ja teknisen tuen välineestä tarjottavan teknisen tuen välillä, jotta voidaan puuttua noudattamatta jättämisiin, jotka johtuvat riittämättömistä hallinnollisista valmiuksista tai oikeudellisen selkeyden puutteesta; kannustaa komissiota asettamaan etusijalle ohjaus- ja täytäntöönpanotoimet, joilla helpotetaan yhteistä etua koskevien hankkeiden ja muun energian sisämarkkinoiden ja energiaunionin toteuttamisen kannalta olennaisen rajatylittävän infrastruktuurin oikea-aikaista loppuun saattamista;

51. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan neuvoston puitepäätöksen 2008/913/YOS ja digipalvelusäädöksen kokonaisuudessaan ja asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan ne täytäntöön ja kehottaa komissiota jatkamaan rikkomusmenettelyjä tapauksissa, joissa on kyse järjestelmällisestä noudattamatta jättämisestä; pitää erityisen myönteisenä, että komissioon on perustettu uusi yksikkö, joka vastaa digipalvelusäädöksen täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta ja jonka avulla on tarkoitus varmistaa konkreettisten toimien toteuttaminen sellaisten erittäin suurten alustojen osalta, jotka eivät noudata säädöstä, sekä asianmukaiset jatkotoimet komission ja kansallisten digitaalisten palvelujen koordinaattoreiden välisen yhteistyön osalta;

52. tuo esiin, että maatalouden alalla yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) muodostaa suurimman osan EU:n talousarviosta ja sen osuus kauden 2021–2027 kokonaismenoista on 31 prosenttia; korostaa, että on ratkaisevan tärkeää, että EU:n lainsäädäntö ja YMP:n valvontajärjestelmät pannaan tehokkaasti täytäntöön ja niiden noudattamista valvotaan sekä EU:n että kansallisella tasolla, jotta varmistetaan, että EU:n ja sen kansalaisten taloudellisia etuja suojellaan tehokkaasti EU:n varojen väärinkäytöltä, joka voisi vaikuttaa kielteisesti viljelijöihin ja maatalouspolitiikan julkisuuskuvaan; huomauttaa, että joissakin jäsenvaltioissa on EU:n lainsäädännön rikkomisten, korruptoituneiden käytäntöjen tai järjestäytyneen rikollisuuden osallisuuden vuoksi esiintynyt maananastusta ja tukien väärinkäyttöä; painottaa, että tällaisten väärinkäytösten torjumiseksi tarvitaan EU:n lainsäädännön asianmukaista täytäntöönpanoa sekä tehokkaita seuranta- ja valvontatoimenpiteitä; tuo tässä yhteydessä esiin puutteet avoimuudessa ja maataloustukien jakamista koskevien tietojen julkisessa saatavuudessa; on huolissaan siitä, että varojen takaisinperintää varten käyttöön otetuista lukuisista oikeudellisista välineistä huolimatta oikeudellista yhteistyötä haittaavat edelleen kansallisten oikeusjärjestelmien väliset merkittävät erot ja yhdenmukaistettujen säännösten puute; korostaa, että EU:n

varainhoitoasetusta[18] ja erityisesti sen 61 artiklaa on noudatettava ja noudattamista on valvottava kaikissa jäsenvaltioissa ja että sitä on sovellettava kaikkiin EU:n rahastoista suoritettaviin maksuihin, myös maatalouden suoriin tukiin;

53. muistuttaa, että audiovisuaali- ja mediapolitiikan ja kulttuurin alalla on tärkeää, että sääntelyvälineet, erityisesti eurooppalainen medianvapaussäädös[19], pannaan oikea-aikaisesti ja tehokkaasti täytäntöön keinona varmistaa kestävä, moniarvoinen ja häiriönsietokykyinen mediaekosysteemi, jossa pystytään torjumaan disinformaatiota; korostaa, että rahoitusvälineitä on pantava täytäntöön niiden vuotuisilla ohjelmakausilla asetuksessa (EU) 2021/818[20] vahvistettujen kriteerien mukaisesti, erityisesti Luova Eurooppa -ohjelman 2021–2027 osalta, jonka ensisijaisena tehtävänä on tukea kulttuurialaa ja turvata luovan työn tekijöiden riippumattomuus ja taiteellinen vapaus; kehottaa komissiota tekemään kattavan ja tasapainoisen arvioinnin audiovisuaalisia mediapalveluja koskevasta direktiivistä[21], joka on tärkein audiovisuaalista sisältöä ja mediasisältöä EU:ssa sääntelevä väline;

54. kehottaa komissiota varmistamaan sisämarkkinasääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen ja tehokkaan täytäntöönpanon kaikilla aloilla; ilmaisee vakavan huolensa eurooppalaisille luovan työn tekijöille määrätyistä pakottamiseen perustuvista kertaostokäytännöistä, erityisesti ulkomaiseen lainsäädäntöön ja oikeudenkäyttöalueisiin perustuvista sopimuksista, joilla voidaan kiertää asianmukaista ja oikeasuhteista korvausta koskevia EU:n normeja; kehottaa komissiota esittämään erityisen lainsäädäntöehdotuksen, jossa vahvistetaan suojatoimet tällaisen

---

18 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2024/2509, annettu 23. syyskuuta 2024, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (EUVL L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

19 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1083, annettu 11. huhtikuuta 2024, mediapalvelujen yhteisestä kehyksestä sisämarkkinoilla ja direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta (eurooppalainen medianvapaussäädös), (EUVL L, 2024/1083, 17.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1083/oj).

20 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/818, annettu 20. toukokuuta 2021, Luova Eurooppa -ohjelman (2021–2027) perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1295/2013 kumoamisesta (EUVL L 189, 28.5.2021, s. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/818/oj).

21 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1808, annettu 14. marraskuuta 2018, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi (EUVL L 303, 28.11.2018, s. 69, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1808/oj).

kiertämisen estämiseksi ja sen varmistamiseksi, että eurooppalaiset luovan työn tekijät voivat vedota EU:n lainsäädännön mukaisiin oikeuksiinsa tehokkaasti;

55. panee huolestuneena merkille jatkuvat puutteet turvapaikka-asioita, muuttoliikettä, tietosuojaa, oikeudellista yhteistyötä ja lainvalvontaa koskevien keskeisten säädösten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden täytäntöönpanossa;

56. panee merkille, että raportointi puuttuu paitsi sukupuolten tasa-arvoa koskevan EU:n strategian 2020–2025 soveltamisen osalta myös kyseiseen strategiaan sisältyvien syrjinnänvastaisten toimien, joissa hyödynnetään myös esteettömyyttä koskevaa EU:n säädöstä[22], sekä EU:n nuorisostrategian osalta; muistuttaa sitoutuneensa Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin tavoitteiden saavuttamiseen vuoteen 2030 mennessä sellaisen vahvan sosiaalisen Euroopan luomiseksi, joka on oikeudenmukainen, osallistava ja täynnä mahdollisuuksia; kehottaa komissiota sisällyttämään tulevaan raportointiinsa erityisiä lukuja, jotka koskevat täytäntöönpanotoimia näillä tärkeillä politiikka-aloilla; suosittaa, että se sisällyttäisi päätöksentekoonsa yksityiskohtaisia tietoja viharikosten torjunnasta, sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisesta ja EU:n nuorisotestien järjestelmällisestä soveltamisesta;

°

° °

57. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

---

22 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/882, annettu 17. huhtikuuta 2019, tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksista (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).